

Als het zomert in de herfst...

De bladeren kleuren langzaam goud,
de wind waait zachter door de bomen.
Het is de herfst die zich ontvouwt,
de tijd van stilte en van dromen.

Maar wie goed kijkt, ziet in dit licht
geen einde maar een dieper stralen;
een glimlach op een mild gezicht
om Gods trouw doorheen zoveel verhalen.

Want herfst hoeft niet alleen te staan
voor kou en afscheid moeten nemen.
Het is de warmte die blijft gaan
langs diepe vragen, andere wegen.

Hoe geef ik deze dagen zin?
Wat laat ik los en wat mag blijven?
Elk najaar draagt een stil begin
om nieuwe hoofdstukken te schrijven

Dus laat ons zomeren vandaag,
de rijpe vruchten samen plukken
en stilstaan bij die ene vraag:
wat maakt anderen en ons gelukkig?

Welkom in deze gouden dagen
waar herfst en zomer samenkomen,
waar luisteren, spreken, bidden, vragen
en zoveel meer hier samenstromen ...